

میک او مقصد سفر

مالحظات کاربردی در برنامه ریزی پایانه های شهری^۱

راهبندان وجود دارد و به دلیل شرایط بد جاده ممکن است موجب عصبانیت و بی صبری در راننده شود. معمولاً جاده های درون شهری در سطح خدمات C طراحی می شود و جاده های برون شهری در سطح خدمات B. دلیل انتخاب این سطوح، مسائل اقتصادی و محدودیت بودجه است و در تحلیلی که هر ماه انجام می شود سطح خدمات جاده ها مورد بررسی قرار می گیرد. همان طور که بیشتر ذکر شد هم اکنون بیشترین تعدد با توجه به ظرفیت های موجود، در محور تهران- کرج است که اغلب در سطح C کار می کند، در حالی که باید در سطح خدمات B قرار گیرد، اما در برخی از شرایط پیک سفر به سطح D هم نزول می کند. محور تهران- قم در سطح خدمات B و Q تهران- روشن و کندوان در سطح خدمات C کار می کند. در واقع جاده ها بر حسب سرعت طراحی می شود، نه بر حسب توان اتومبیل هایی که در بازار است. مانشی که در این جاده حرکت می کند، ممکن است توان بسیار بالاتر یا کمتری از این سرعت داشته باشد. همچنین با توجه به سرعتی که جاده بر حسب آن طراحی شده سایر مشخصات آن طراحی می شود مانند اینکه تأخیر در این جاده، عرض جاده، شانه خاکی، شانه آسفالت و نسبت درصد سواری به وسایط سنتی چقدر باید باشد و

■ مبادی ورودی- خروجی تهران و کیفیت دسترسی در میان مبادی ورودی- خروجی شهر تهران بیشترین تردد مربوط به محور تهران- کرج است که حجم متوسط آن حدود ۱۹۰,۰۰۰ تردد در شبانه روز است. مبادی ای با دسترسی ناموازن بیشترین مشکل را دارند؛ یعنی بیشترین دسترسی ها و کاربری های غیراستاندارد در اطراف آنها وجود دارد. به طور یقین در مبادی مربوط به محور تهران- قم مشکل کمتری داریم زیرا کاربری های اطراف آن مشکلات کمتری دارد، دسترسی ها استاندارد است و اگر دسترسی لحظه شود، مجتمع های خدماتی رفاهی هم لحظه می شود. مثلاً برای هر ۱۰ کاربری، یک مجتمع تعریف شده و یک ورود و یک خروج برای آن در نظر گرفته می شود.

به طور کلی خدمات جاده ای به کاربر به ۶ سطح B-A F- C تقسیم می شود سطح A بهترین سطح است که سرعت طرح در آن ۱۲۰ کیلومتر در ساعت است، تأخیر وجود ندارد، رفاه و ایمنی سفر در بالاترین حالت ممکن است، راننده و سرنشین از وضعیت جاده احساس ناراحتی نمی کنند، و در مقابل سطح F بدترین حالت است که در آن

میزان و نحوه رابطه انسان با مکان های شهری و پیچیدگی مناسبات مبادی و مقاصد سفرهای شهری نیازمند سیستم شبکه حمل و نقل است که بتواند این روابط را روان کند. حمل و نقل به شدت در تعداد عظیمی از فعالیت های تولیدی، زندگی روزمره، گذران اوقات فراغت و حتی در فعالیت های آخر هفته تاثیرگذار است؛ تا جایی که سیستم شبکه حمل و نقل پیشرفته امکان تغییر در سطح اقتصادی، روش زندگی جامعه و توسعه فرهنگ و تمدن را فراهم می آورد". با ملاحظه وضع موجود و مشکلاتی که هم اکنون، شهر تهران در مبادی ورودی- خروجی خود با آنها روبرو است، می توان اهمیت این موضوع را دریافت.



فرهاد صالحیان
پژوهشگر دکتری
برنامه ریزی حمل و نقل
مدیر کل حمل و نقل
و پایانه های
استان تهران

salehian@yahoo.com



۱: فدان تسهیلات انتظار و کیفیت بصری و زیست محیطی ایستگاه های حمل و نقل عمومی شهری، مأخذ: ارشیو پژوهشکده نظر.

نمی‌افتد. مثلاً برای مسافت با هواپیما تا بلیط تهیه نکنیم به فرودگاه نمی‌رویم، این روند درست برای مسافران اتوبوس هم باید نهادنده شود و پایانه فقط محل سوار و پیاده‌شدن مسافر باشد. همچنین پایانه‌هایی که هم‌اکنون وجود دارد مثل پایانه غرب، پایانه جنوب و پایانه شرق بیش از حد بزرگ است، پایانه‌ها نباید اینقدر بزرگ باشد، آنها را می‌توان مثل ایستگاه‌های اتوبوس شهری همچون ایستگاه‌های BRT برنامه‌ریزی و طراحی کرد و برنامه خاص و منظمی هم برای حرکت به سمت مقاصد مختلف در این ایستگاه‌های پراکنده به وجود آورد. همچنین با توجه به بحث هدفمند کردن پارانه‌ها یکی از راهکارها می‌تواند چنین باشد که سازمان مدیریت ساخت به بلیط‌هایی که از طریق خارج از پایانه‌ها دریافت می‌شود، پارانه تخصیص دهد که در نتیجه جامعه به تهیه بلیط خارج از پایانه‌ها بیشتر راغب شود. عملی کردن چنین راهکارهایی می‌تواند هم از سفرهای زاید شهری بکاهد و هم خدماتی را که به مسافران داده می‌شود را ارتقاء دهد (تصویر ۱).

■ مشکلات برنامه‌ریزی و اجرای طرح‌ها

وزارت راه و ترابری با محدودیت‌هایی از لحاظ تأمین بودجه رویرو است که برنامه‌ریزی با در نظر گرفتن این محدودیت‌ها صورت می‌گیرد؛ به عنوان مثال فرض کنید محور هراز یا کندوان چهار بانده باشد، اما این از توان اجرا خارج است، چون بودجه‌ای که به وزارت تعلق می‌گیرد در حد بهسازی و مرمت و نگهداری از شبکه ارتباطی کفايت می‌کند. از طرف دیگر مهم‌ترین و اولین رویکردی که وزارت راه در این زمینه دارد، مستلتۀ اینمی است، یعنی باید ابتدا در فکر تأمین اینمی توجه کرد. بنابراین بودجه‌ای نیز که مصرف می‌شود با توجه به این اولویت‌ها است.

و خارج می‌شود، این کامیون‌ها در هر حال راهی به جز عبور از مبادی شهر و ورود به محورهای اطراف تهران ندارند. علاوه بر کاهش سطح خدمات شبکه ارتباطی که به دلیل عبور این تعداد بسیار زیاد از وسایط تقلیل سنتگین به شبکه راهها تحمیل می‌شود، ضرر و زیان‌های دیگری را نیز در بی‌دارد. مثلاً ده هزار کامیونی که در شباهنروز وارد و خارج می‌شود، ممکن است در مسیر رفت یا برگشت خالی باشند، این جایجایی‌های زیاد در هر صورت انرژی مصرف می‌کند، سطح سرویس شبکه ارتباطی را پایین می‌آورد، اینمی را کاهش می‌دهد، نسبت حجم به ظرفیت شبکه ارتباطی را افزایش می‌دهد و موارد بسیار دیگری که می‌تواند تحت تأثیر این موضوع قرار گیرد.

چنانچه برنامه‌ریزی مناسبی از تولید و توزیع بار و مسافر در تهران لحاظ شود، اینمی و سطح خدمات پخش حمل و نقل ارتقاء می‌باید. یکی از مهم‌ترین فعالیت‌هایی که وزارت راه و ترابری یا سازمان حمل و نقل پایانه‌ها با هماهنگی وزارت صنایع و بازرگانی می‌تواند انجام دهد این است که مراکز تولید و توزیع بار را بشناسد، رانندگان را با یک سیستم منظم و منسجم سامان دهد تا بتواند با استفاده از حداکثر توان، حداکثر بهره‌وری از ناوگان حمل و نقل را به دست آورد. برای مثال فرض کنید یک کامیون حامل بار قصد دارد که از استان مازندران به استان تهران بیاید، اگر به این راننده آموزش داده شود که مشخصات خاصی از وسیله تقلیل خود به همراه حجم و نوع باری که در حال حمل است و یا باری که قصد دارد از تهران به مقصد دیگری حمل کند را با پیامک به مرکز پیامک ما اطلاع دهد، پس از اطلاع از وضعیت راننده، می‌توان با همان سیستم پیامک به او اطلاع داد که مثلاً برای دریافت بار به کدام غرفه باید مراجعه کند.

و اما در مورد مسافران؛ اکنون پایانه‌ها فقط مراکز سوار و پیاده‌کردن مسافران نیستند؛ بلکه مراکز تهیه بلیط نیز هستند، هر مسافری که می‌خواهد با اتوبوس به مسافت برود معمولاً برای تهیه بلیط آن به پایانه مراجعه می‌کند. در حالی که امروزه بلیط را باید از خانه تهیه کرد، با سامانه پیام کوتاه، اینترنت، تلفن گویا، کارت اشتراک و ... متأسفانه در حال حاضر این اتفاق برای مسافرت با اتوبوس

■ رابطه دسترسی‌ها و اینمی

تحلیل‌هایی که توسط سازمان حمل و نقل و پایانه‌ها انجام شده، نشان می‌دهد که در کشور حدود ۷۰ درصد تصادفات در ۳۰ کیلومتری مبادی شهرها اتفاق افتاده و در تهران نیز، حدود ۳۸ درصد از فوتی‌های ناشی از تصادفات در شاعع ۳۰ کیلومتری مبادی شهر تهران اتفاق افتاده است. چنین درصد بالایی چند علت دارد که می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

- توسعه بی‌رویه شهر و بروز شهری با کنترل ترافیک.
- کاربری‌های نامتوان در اطراف شهر.
- اختلاف زیاد سرعت‌های درون و برون شهری؛ برای مثال اختلاف سرعت در درون و برون شهر یک امر طبیعی و منطقی است که در همه جای دنیا وجود دارد ولی به دلیل اینکه در اطراف شهر تهران قسمت‌هایی وجود دارد که راننده در مواردی به طور ناگهانی با افزایش یا کاهش سرعت مواجه می‌شود، احتمال حادته افزایش می‌باید.
- وجود باقف‌های روسایی اطراف مبادی تهران که عابرین پیاده در آن تردد می‌کنند.
- خستگی پس از ساعت‌های طولانی رانندگی، در مبادی وروودی شهر، سرعت انتقال و عکس العمل رانندگان را پایین می‌آورد. در واقع زمان «درک، تعقل، اندیشه و اراده» هنگام دیدن خطر افزایش یافته و منجر به تصادف می‌شود.
- مکان‌گزینی مدارس در کنار محورهای دسترسی و مقابل رosta، داشن آموزان را مجبور به گذر از جاده کرده که بر احتمال تصادفات می‌افزاید.

■ مسایل حمل و نقل کالا و مسافر

تهران به ۳۰ استان کشور سرویس می‌دهد، در شباهن روز حدود ۶۰۰۰ دستگاه اتوبوس از استان تهران به مقاصد گوناگون در سراسر کشور سفر می‌کند که در زمان‌های اوج این میزان به ۸۵۰۰ دستگاه هم رسیده است. این رقم بالا موجب کاهش سطح سرویس و خدمات به محورهای متصل به مبادی وروی- خروجی تهران می‌شود. از پایانه کالای تهران نیز در شباهنروز ۱۰۰۰۰ دستگاه کامیون وارد و خارج می‌شود، این کامیون‌ها در هر حال راهی به جز

■ جمع‌بندی

اگرچه بحث درباره کمبودها و معایب شبکه ارتباطی انجام گرفت؛ اما باید اذعان داشت که هر دسترسی مسلماً مزایای بسیاری را نیز به همراه دارد. این دسترسی‌ها است که کاربری ها را شکل می‌دهد و باعث توسعه اقتصادی می‌شود. در واقع از این دیدگاه، شهر شبکه‌ای از کاربری‌ها است که نیاز و اقتصاد مردم را در آن باید به متابه یک سیستم در نظر گرفت که دسترسی‌های ارتباطی آن است و بدون آنها شهر از همه چیز محروم می‌شود؛ درست مانند شرایان‌های بدن. بدون دسترسی، شهر مانند جزیره‌های جدائلهای است که در صورت بروز کوچک‌ترین مشکل از حل آن ناتوان است. بالطبع وجود دسترسی‌ها لازم و ضروری است اما نکته در اینجا است که باید استاندارد طراحی شود.

۱- منْ فُوقَ بِرْگَفْتَهُ از مصاحِيْه ماهنَاهِه مُنظَّر بِه مهندِيْس «فَرَهَاد صَالِحَيَان» اسْتَ كَه در تارِيْخ ۱۴۰۹/۲/۸ تُوْسُط «فَاطِمَه شَرِيفَيَّيَا» انجام و تَنظِيم شدَه اسْتَ.

۲- قره‌نژاد، حسن (۱۴۰۵) جغرافیای صنعتی حمل و نقل، انتشارات جهاد دانشگاهی واحد اصفهان، اصفهان.